

« zurück blättern vor »

GLAZURA subst. f. (m.), ab 1810; auch *glazur*. **1)** ‘Zuckerguß’ – ‘lukier’: (1854) 1938 Zawadzka 231 *Glazura czekoladowa*. ◦ (vor 1940) 1947 Disslowa 276 *Na glazurę do tortu użyć 20 dkg cukru*. – SW (cukier. piecz.), LSP, DOR (spoż.). **2)** ‘dünner, glasartiger Überzug auf Keramikerzeugnissen; auch Zahnschmelz’ – ‘cienka, szklista powłoka nakładana na niektóre wyroby ceramiczne; też szkliwo na zębach’: 1913–1914 Tetm.Koniec I 15, DOR *Patrz! (...) na oczy tak ciemno szafirowe, że się zdawały raczej czarne z szafirową glazurą na wierzchu*. ◦ (†1916) 1949–1951 Sienk.Listy IV 12, DOR *Widzieć tam można staroświeckie cynowe dzbany i misy z dziwacznymi rzeźbami i napisami, gliniane naczynia z niebieską glazurą, jakich już nigdzie nie wyrabiają*. ◦ 1953 Szew.Kleszcze 32, DOR *Patrzył w okno, za którym zmierzch powlekał drzewa warstwą modrej glazury*. – L, SWIL, SW, LSP, DOR. **3)** ‘Schuhcreme’ – ‘pasta do butów’: LSP. ◦ **Var:** *glazur* subst. m. – SWIL, SW (m. u.); *glazura* subst. f., 1913–1914 Tetm.Koniec I 15, DOR – L (zan.), SWIL, SW, LSP, DOR. ◦ **Etym:** nhd. *Glasur* subst. f., ‘glasartiger Überzug auf Steingut (nur für Inhalt 1); Zuckerguß (nur für Inhalt 2)’, GRI. ◦ **Konk:** *lukier* subst. m., bel. seit 1905 (1922), DOR, zuerst geb. SWIL, nur für Inh. 1. ◦ **Der:** *glazurować* v. imp., ‘mit Glasur überziehen’, (1843–1846) 1885–1887 Baliń.M.Polska I 735, DOR *Naokoło pięknej głównej bramy i wzdłuż ścian całego kościoła, widać jedną [jedną] z osobliwości toruńskich, wypukły napis gotyckimi literami, nie malowany, ale w glazurowanej cegle złotego koloru wypalany*. Zuerst geb. L, nur für Inh. 1, 2.

« zurück blättern vor »